

כמה פוככים מאירים מהם.
ואל"ה תולדת יצחק בן אברהם.
אמר רבי יוסי, מה שונה שעד כאן
לא כתוב בן אברהם וכעת אמר?
אלא אף על גב שכתוב ויברך
אלהים את יצחק בנו, פעת שמת
אברהם, דמותו היתה בו, ונשארה
ביצחק. שפל מי שראה את יצחק,
היה אומר זה ודאי אברהם, והיה
מעיד ואומר, אברהם הוליד את
יצחק.

רבי יצחק קם לילה אחד לעסק
בתורה, ורבי יהודה קם בקיסריה
בשעה ההיא. אמר רבי יהודה,
אקום ואלף לרבי יצחק, ואעסק
בתורה ונתחבר יחד. הלך עמו
חזקה בנו, שהיה ילד. כשקרב
לשער, שמע את רבי יצחק שהיה
אומר, ויהי אחרי מות אברהם
ויברך אלהים את יצחק בנו וישב
יצחק עם באר לחי ראי. הפסוק
הזה אין ראשו סופו, ואין סופו
ראשו. מה שונה שהקדוש ברוך
הוא הצריך לברך את יצחק משום
שאברהם לא ברך אותו? מה
הטעם? משום שלא יתברך עשו,
ועל בן עלו אותו ברכות לקב"ה,
ובארוהו. וישב יצחק עם באר
לחי ראי, מה זה לחי ראי? אלא
שהתחבר עם השכינה, הבאר של
מלאך הברית נראה עליה
פתגומו, ומשום כך ברכו.

בינתיים דפק רבי יהודה בשער
ונכנס, והתחברו. אמר רבי יצחק,
פעת זוג השכינה עמנו. אמר רבי
יהודה, הבאר לחי ראי הזו
שאמרת - יפה, אבל בדבר נשמע.
פתח ואמר, (שיר ד) מעין גנים באר
מים חיים ונזלים מן לבנון.
הפסוק הזה נתבאר, אבל הגה
פרשוהו, מעין גנים - זה אברהם.
באר מים חיים - זה יצחק. ונזלים

באר מים חיים ונזלים מן

בסיהרא כמה ככביא נהירין מנייהו.
ואל"ה תולדות יצחק בן אברהם. (בראשית כה)
אמר רבי יוסי, מאי שנא דעד הכא
לא כתיב בן אברהם והשתא אמר, אלא אף
על גב דכתיב ויברך אלהים את יצחק בנו,
השתא דמית אברהם דיוקניה הוה ביה,
ואשתאר ביה ביצחק, דכל מאן דחמי
ליצחק הוה אמר דא אברהם ודאי, והוה
סהיד ואמר (בראשית כה) אברהם הוליד את
יצחק.

רבי יצחק קם ליליא חד (דף קלה ע"ב) למלעי
באורייתא, ורבי יהודה קם בקסרוי,
בההיא שעתא. אמר רבי יהודה, איקום
ואיזיל לגבי רבי יצחק, ואלעי באורייתא
ונתחבר פחדא. אזל עמיה חזקה בריה
דהוה רביא. פד קריב אבבא, שמע ליה
לרבי יצחק דהוה אמר, ויהי אחרי מות
אברהם ויברך אלהים את יצחק בנו וישב
יצחק עם באר לחי רואי, האי קרא לאו
רישיה סיפיה ולא סיפיה רישיה, מאי שנא
דקדשא בריה הוא אצטריף לברכא ליה
ליצחק, בגין דאברהם לא ברכיה. מאי
טעמא, משום דלא יתברך עשו, ועל דא
סליקו אינון ברכאן לקדשא בריה הוא,
ואוקמוהו. וישב יצחק עם באר לחי ראי,
מאי לחי ראי, אלא דאתחבר בה בשכינתא,
בירא דמלאך קיימא אתחזי עליה, פתגומו,
ובגין כך ברכיה.

אדהכו, בטש רבי יהודה אבבא ועאל,
ואתחברו. אמר רבי יצחק, השתא
זווגא דשכינתא בהדן. אמר רבי יהודה, האי
באר לחי רואי דקאמרת שפיר, אבל במלה
אשתמע. פתח ואמר, (שיר השירים ד) מעין גנים